

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/56/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714010844
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5714010844.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Evy Kyselovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. novembra 2015 v Žiline, o odvolaní obžalovaného P. F. proti rozsudku Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/104/2014 zo dňa 14.4.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/104/2014 z 14.4.2015.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por., podľa § 285 písm. f) Tr. por. obžalovaného P. F., nar. XX.X.XXXX v N., trvale bytom X., Ul. T.-O. M. XXXX/XX, okres P.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Martin, sp.zn. 2Pv 235/14/5506 zo dňa 11.6.2014, doručenej okresnému súdu 13.6.2014, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, že:

ako otec mal. syna P. O., nar. XX.X.XXXX, ku ktorému má vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z ustanovení Zákona o rodine a určenú naposledy rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 8CoP/80/2013 zo dňa 27.9.2013, právoplatnosť 18.10.2013 a vykonateľnosť 16.11.2013, ktorým došlo k zmene rozsudku Okresného súdu v Martine pod sp.zn. 21P/15/2012-121 zo dňa 7.5.2013 tak, že je povinný prispievať na syna zvýšené výživné sumou 125,- Eur mesačne od 18.1.2012 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. O., nar. XX.X.XXXX, bytom X., Ul. O. XX, ktorej bol syn zverený do výchovy a opatery, pričom si túto vyživovaciu povinnosť neplní od mesiaca január 2014 doposiaľ, čím dlhuje na výživnom sumu vo výške najmenej 750,- Eur, obvinený v sledovanom období až doposiaľ nebol a nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, o ktorú ani nepožiadaval, je nezamestnaný, od 3.6.2010 evidovaný na ÚPSVaR Martin ako uchádzač o zamestnanie, privyrába si brigádnicke, obvinený sa skutku dopustil hoci bol za taký čin uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu v Martine pod sp.zn. 3T/184/2013 zo dňa 17.12.2013, právoplatnosť 8.1.2014 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, trestný rozkaz prevzal dňa 30.12.2013,

v znení skutku tak, ako bol upravený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/104/2014 zo dňa 14.4.2015,

pretože trestnosť činu zanikla (§ 86 písm. a/ Tr. zák.).

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný P. F. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

ako otec mal. syna P. O., nar. XX.X.XXXX, ku ktorému má vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z ustanovení Zákona o rodine a určenú naposledy rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 8CoP/80/2013 zo dňa 27.9.2013, právoplatnosť 18.10.2013 a vykonateľnosť 16.11.2013, ktorým došlo k zmene rozsudku Okresného súdu v Martine pod sp.zn. 21P/15/2012-121 zo dňa 7.5.2013 tak, že je povinný prispievať na syna zvýšene výživné sumou 125,- Eur mesačne od 18.1.2012 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. O., nar. XX.X.XXXX., bytom X., Ul. O. XX, ktorej bol syn zverený do výchovy a opatery, pričom si túto vyživovaciu povinnosť neplní od mesiaca január 2014 doposiaľ, čím dlhuje na výživnom sumu vo výške najmenej 750,- Eur, obvinený v sledovanom období až doposiaľ nebol a nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, o ktorú ani nepožiadaval, je nezamestnaný, od 3.6.2010 evidovaný na ÚPSVaR Martin ako uchádzač o zamestnanie, privyrába si brigádniccky, obvinený sa skutku dopustil hoci bol za taký čin uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu v Martine pod sp.zn. 3T/184/2013 zo dňa 17.12.2013, právoplatnosť 8.1.2014 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, trestný rozkaz prevzal dňa 30.12.2013,

Za tento prečin mu bol podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 1, 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, a to bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní. Písomným podaním, ktoré bolo Okresnému súdu Martin doručené 15.7.2015 a Krajskému súdu v Žiline dňa 26.8.2015, odvolanie odôvodnil. Okrem iného uviedol, že okresný súd neprešetril minulosť celého prípadu. Tvrdil, že P. O. klame a podvádza. Podľa jeho vyjadrenia práve rozhodnutia krajského súdu ho dostali do situácie, v ktorej sa nachádza. Chránia ľudí, ktorí porušujú čo sa dá. Namietal zaujatosť sudcov krajského súdu.

Príslušný prokurátor sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd primárne konal o námietke zaujatosti, ktorú vzniesol obžalovaný voči sudcom Krajského súdu v Žiline. O tejto námietke rozhodol dňa 2. septembra 2015 tak, že podľa § 32 ods. 3 Tr. por. sudkyne senátu 2To Krajského súdu v Žiline JUDr. Máriu Urbanovú, JUDr. Evu Kyselovú a JUDr. Danu Wänkeovú nevyhlásil z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci vedenej na krajskom súde pod sp.zn. 2To/56/2015.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného P. F. tento uviedol, že v deň konania verejného zasadnutia, t.j. 11.11.2015 uhradil dlh na výživnom tak, ako bol ustálený rozsudkom Okresného súdu Martin vo výške 407,- Eur. O pravdivosti svojho tvrdenia predložil doklad - poštovú poukážku, z ktorej bolo zistené, že dňa 11.11.2015 na Pošte 2 v Žiline uhradil čiastku 407,- Eur na adresu P. O., O. XX, X.. Navyše predložil poštové poukážky, z ktorých bolo zistené, že dňa 26.5.2015 uhradil výživné vo výške 125,- Eur, dňa 23.6.2015 výživné vo výške 125,- Eur, dňa 19.8.2015 výživné vo výške 125,- Eur a dňa 20.10.2015 výživné vo výške 125,- Eur, všetko na adresu P. O., O. XX, X.. Na verejnom zasadnutí bola prítomná aj matka maloletého P. O. - svedkyňa P. O.. Skutočnosť, že obžalovaný uhradil dlh na výživnom tak, ako bol ustálený rozsudkom Okresného súdu Martin vo výške 407,- Eur zobrala na vedomie. Tiež uviedla, že maloletý P. od 1.11.2015 začal navštevovať gymnázium na Vrútkach. Dovtedy aktívne hral hokej a navštevoval Športové gymnázium v Poprade. Podľa jej vyjadrenia obžalovaný je nedisciplinovaný otec, ktorý si vyživovaciu povinnosť neplní riadne. Vzhľadom na to, že obžalovaný uhradil dlh na výživnom, a i vzhľadom na výpoveď svedkyne P. O. prítomný prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol, aby obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený s poukazom na ustanovenie § 86 písm. a) Tr. zák.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadal pritom i na chyby, ktoré sice odvolaním neboli vytýkané, avšak sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodné.

Odvolačný súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., teda zásadu zákonného trestného procesu podľa § 2 ods. 7 Tr. por., zásadu práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj zásadu rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolačný súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po správnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré trestný proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku svojho rozsudku priebeh skutkového deja, ktorý zodpovedá vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne, pričom z nich možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa. Pre okresný súd bola rozhodujúca skutočnosť či obžalovaný plní alebo neplní vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z ustanovení Zákona o rodine a tiež určenú naposledy rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 21P/15/2012 zo dňa 7.5.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.9.2013, sp.zn. 8CoP/80/2013 s tým, že mu bola určená povinnosť prispievať na výživu syna sumou 125,- Eur mesačne od 18.1.2012 k rukám matky maloletého, P. O., ktorej bol zverený do výchovy a opateru. Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní upravil dlh na výživnom za rozhodné obdobie na sumu 406,95 Eur, čo zodpovedá výške 30 % sumy životného minima podľa § 62 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení. Následne konanie obžalovaného prvostupňový súd kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. Žiada sa uviesť, že táto právna kvalifikácia zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa uvedeného zákonného ustanovenia. Úpravu dlhu na výživnom považoval krajský súd za správnu a zodpovedajúcu priebehu vykonaného dokazovania.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Tiež uviedol ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Okresný súd zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil aj výrok o treste a možno konštatovať, že odôvodnenie rozsudku učinil v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

V rámci odvolacieho konania bolo preukázané, že obžalovaný dlh na výživnom uhradil poštovou poukážkou v deň konania verejného zasadnutia, t.j. 11.11.2015. Rovnako bolo na verejnom zasadnutí preukázané, že obžalovaný od 26.5.2015 až do dňa 20.10.2015 každý mesiac prispel na úhradu výživného maloletého čiastkou 125,- Eur. Výživné obžalovaný uhradil k rukám matky maloletého P. O..

Podľa § 86 písm. a) Tr. zák. trestnosť činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. zaniká ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu. Odvolačný súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný zaplatil zameškané výživné a dospel k záveru, že tento trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky na maloletého, a to aj s ohľadom na výpoveď svedkyne P. O..

Na základe uvedených skutočností krajský súd následne ustálil, že obžalovaný splnil všetky podmienky účinnej ľútosti podľa § 86 písm. a) Tr. zák., a preto postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 285 písm. f) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, keďže trestnosť činu v zmysle § 86 písm. a) Tr. zák. zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.